

Kargaların seçtiği padişah

Category: Hekâyalar, Kitapcy, Satiriki hekaýalar, Sözler
написано kitapcy | 24 января, 2025

Kargaların seçtiği padişah KARGALARIN SEÇTİĞİ PADİŞAH

Bir varmış, bir yokmuş. Eski çağlarda, ülkenin birinde bir zavallı kişi varmış. Günlük yiyeceğinin bile yoksunu, çulsuzun biriymiş. Ama kötü yürekli de değilmiş hani. Bütün isteği başkalarına iyilik etmekmiş. İyilik etmek istermiş istemesine ama bunun nasıl yapılacağını da pek bilmezmiş. Sık sık,

– Aah ah, dermiş, bir gücüm yetse de şu insanlara hep iyilik etsem... Bu sözleri duyanlar sorarlarmış:

– Peki, nasıl iyilik edeceksin? O da,

– İyilik işte, dermiş, herkese iyilik edeceğim. Hele o günler bir gelsin, ben bilirim nasıl iyilik edeceğimi.

Günlerden bi gün dağ başında, «Tanrım bana yardım etse de, ben de insanoğluna iyilik edebilsem.» diye mırıl mırıl mırıldanırken, arkadan gelen bir yolcu, yaklaştıkça adamın bu sözlerini duymuş.

– Merhaba oğul!.. demiş.

İyilik yapmak isteyen adam başını çevirince, ak sakalı göbeğine kadar uzanmış bir yolcu görmüş.

– Merhaba baba... demiş.

– Nedir öyle kendi kendine konuşuyorsun, Tanrıdan bi şeyler istiyorsun? Adam derdini, insanlara iyilik etmek için nasıl içinin yandığını dilinin döndüğü kadar anlatmış. Ak sakallı adam,

– Senin gibi çok kişi başkalarına iyilik yapmak istemiştir şimdiye dek. Bu iyiliğin nasıl yapılacağını bilseydin, bu kadar çok iyilik yapmak istemezdin. İnsanlara iyilik yapmak, kötülük yapmaktan daha zordur. Dünya kuruldu kurulalı bunu becerebilen çok az kişi çıkmıştır... diye adama akıl vermişse

de, o dinlemez,

– Ah, demiş, ben başkalarına benzemem. Hele bir öyle yere geçsem, bütün kötülükleri kaldıracığım yeryüzünden. Aç, susuz kalmayacak. Çıplak, çulsuz kalmayacak. Kavga dövüş kalmayacak.. Bütün işleri yoluna koyacağım.

Ak sakallı,

– Çok istiyorsun ama, demiş, yapmak istediğin işin nasıl yapılacağını bilmiyorsun. Senden önce de senin gibi yapmak istedikleri işi bilmeyenler çok geldi geçti. Öbürü,

– İyilik yapmaktan kolay ne var yeryüzünde... demiş. Sakallı da,

– Eh, demiş, demek o kadar çok istiyorsun iyilik yapmasını, öyleyse buralarda durma. Durmadan gez dolaş... Öyle bir yer gelir, öyle bir zaman gelir, sen de istediğin yere yükselirsin...

İyilik yapmak isteyen kişi, ak sakallının yalnız son sözlerini dinlemiş, almış başını yürümüş... Orası senin, burası benim, yıllar yılı gezmiş dolaşmış. Her gittiği yerde, insanoğluna iyilik yapmak için, nasıl içinin yanıp tutuştuğunu anlatmış.

Yine böyle gezip, dolaşıp dururken, bütün gün, sonra bütün bir gece yürümüş, gökbitimi ıştırken, uzakta bir kent görünmüş. Bu kent çepçevre kale duvarıyla çevriliymiş. Kente girilecek kapıyı bulmuş, içeri yönelmiş. Kapıdan kentin alanına girince şaşırılmış kalmış. Nası şaşırmasın... Alan insanla dolu... Ben diyeyim yüz bin kişi, sen de üç yüz bin kişi... İnsan yığınının ucu bucağı görünmüyor. 0 da kalabalığın içine dalmış. Her kafadan bir ses çıkıyormuş. Adam, konuşulanlara kulak vermiş. Şöyle diyorlarmış:

– Yurttaşlar! Ben sizin iyiliğinizi istiyorum. Beni padişah yapması için kargalara söyleyin. Kargalar beni padişah yapsınlar. Göreceksiniz. sizlere çok iyilikler edeceğim. Bu kentin ırmaklarından şerbetler akacak, kaldırım taşları altından olacak. Yağmur yerine gökten şurup yağdırtacağım. Bir eliniz yağda, bir eliniz balda olacak. Her Tanrının günü baklava börek yemekten artık bıkip usanacaksınız. Öyle rahat edeceksiniz ki, rahat sizi rahatsız etmeye başlayacak. Sayın yurttaşlarım! Söyleyin kargalara, beni padişah yapsınlar.

Bütün ağızlardan hep bu sözleri duyan adam şaşırılmış. Bir de yanındakine bakmış ki, yıllarca önce kendisiyle bir dağ başında karşılaştığı ak sakallı göbeğindeki yaşlı adam değil mi...

– Merhaba baba... demiş. Sakallı da,

- Merhaba oğul... demiş.
- Görüyorum, bu kentte herkes bi türlü konuşuyor. Öyleyse neden bağınıp çağırıyorlar?.. diye ak sakallıya sormuş. Ak sakallı,
- Herkes salt kendisinin iyilik yapabileceğini sanıyor, ama bu iyiliği nasıl yapacağını bilmiyor da ondan... demiş.
- Bu insanlar hep böyle bağırışır mı?
- Hayır. Seçimden seçime bağırırlar. Burada yılda bir seçim olur. Seçim zamanı gelince herkes kendisinin seçilmesini ister.
- Neden?
- Çünkü herkes salt kendisinin iyilik yapacağını sanır. Hepsi de iyilik yapmak ister. Kötülük yapmak isteyen hiç yoktur.
- Ne seçilir burada?
- Padişah seçilir... Bu ülke başka ülkelere benzemez. Başka ülkelerdeki gibi, burada padişah babadan oğula kalmaz. Her yıl halkın içinden yeni bir padişah seçilir. Seçilen padişah, söz verdiği gibi halka iyilik yaparsa padişah kalır, yapamazsa ertesi yıl yeni seçim yapılır. Şimdiye dek bir yıldan çok padişahlık eden çıkmadı.
- Peki, neden «karga, karga!» diye bağırıyorlar?
- Bu ülkede padişahları kargalar seçer de ondan böyle bağırıyorlar.
- Derken hava birden kararmış; Gökyüzünü bir karga bulutudur kaplamış. Karga bulutlarından güneş görünmez olmuş. Kargalar insanların tepesinde uçuşup gak gaaak diye bağırışırken, insanlar da,
- Karga kardeş, karga kardeş, aman beni seç!. diye onlara yalvarırlarmış. Kargalar böylecene bağıra, uçuşa dursun, içlerinden iri bir karga yere doğru süzölmüş, iyilik yapmak için dağ bayır dolaşan adamın başının üstünde dönmeye başlamış. Dönmüş, dönmüş, en sonunda gak diye pislemiş. Sonra yine göklere yükselmiş.
- Üçte bir padişah oldun, üçte bir padişah oldun! diye adama ünlemeye başlamışlar.
- Neye uğradığını şaşırın adam da, yanındaki Aksakal'a,
- Nedir, ne oluyor?.. demiş. Aksakal,
- Burada padişah seçimi işte böyle olur, demiş. Bir karga, birinin başına üç kere pislerse o kişi bu ülkeye padişah seçilir. Sen şimdi üçte bir padişah oldun, demektir. Dua et de, karga yine senin başını seçsin.

Demeye kalmamış, karga yine fır dönüp o adamın başına bir daha etmiş. Alanı dolduranlar,
– Üçte iki padişah oldun, üçte iki padişah oldun!.. diye bağırmışlar.
Karganın üçüncü işini de yine o adamın başına yapmaması için, herkes kendi başını açıp,
– Karga kardeş buraya, karga kardeş buraya!. diye seslenerek kargaya yalvarıyormuş.
Karga bu sözleri dinlememiş. Üçüncü kere de yine o adamın başını seçmiş. Bunun üzerine adamı,
– Padişah oldun!.. diye alıp sallasırt ederek, omuzlarında saraya taşımışlar. Adam padişah olunca, kendisini padişah yapan kargaların bu iyiliğini unutmamış. Bütün bostanlardaki, tarlalardaki bostan korkuluklarının kaldırılması için bir ferman çıkarmış. Kargaları taşıyan, kışlayanların mahkemeye verip cezalandırmış. Bununla da kalmamış, her evin kargalara günde bir avuç yem atmasını buyurmuş.
Halk, mırıl mırıl mırıldanmaya başlamış ama, padişahın gözü kargalardan başkasını görmüyormuş. Böylece ilk yılı geçirmişler. Yeni seçime girmişler.
O ülkenin kişileri yine kentin alanına toplanmışlar. Yine herkes kendisinin seçilmesi için kargalara yalvarmaya başlamış. Yine hepsi de insanlara iyilik yapmak istediklerini söylüyorlarmış. Kargalar bulut bulut gelmiş. Yine gök kararmış. Gak sesleri göklerde uğuldamış. Her yıl padişahı bir karga seçerken, bu yıl, padişahı gördükleri iyiliğe teşekkür için, on karga birden gelip, eski padişahın başına üçer kere pislemişler. O adam yine padişah olunca kargaların bu iyiliğini unutmamış, herkesin evinde yirmi karga beslemesini zorunlu kılmış. Kargalara, soğuktan, rüzgardan korunmaları için yuvalar yaptırmış. Kargalar beslene beslene büyüdükçe büyümüş, yağlandıkça yağlanmış. Her bir karga bir hindi kadar olmuş.
Derken yine seçim zamanı gelmiş. Padişahı hiç sevmeyen halk mırıldanmış durmuş, ama neye yarar, bu seçimde hindi kadar yüz karga birden üçer kere, yine eski padişahın başını beğenmişler. Üçüncü kere padişah olan adam,
– Kargaların üstünde hiçbir bit bulunmayacak... Bitler ayıklanıp, kargalar temizlenecek. Kargaların ayaklarını cilalayacak, gerilerini yağlayacaksınız! diye ferman çıkartmış.

Kargalar beslene, bakıla, koyun kadar olmuşlar, hem de günden güne çoğalıyorlarmış. Bir zaman gelmiş, çoğalan, irileşen kargalar kente sığılamaz olmuş. Yine seçim zamanı gelmiş. Bu seçimde padişaha daha çok teşekkür için, beş yüz karga birden üçer kere yine eski padişahın başını beğenmiş.

Padişah da, kargalara o kadar iyi baktırmış ki, kargalardan kendilerine kentte yer kalmayan insanlar, evlerini, yurtların kargalara bırakıp, dağlara bayırlara düşmüşler. Beslenen kargalar sığır kadar irileşmişler.

Bir seçim daha olmuş. Havada sığır kadar iri kargalar uçmaya başlamış. Onların gürültüsünden kulaklar sağır oluyormuş. Kargalar, padişaha olan borçlarını ödemek için, bu sefer hep birden gelip, padişahın tepesine teşekkürlerini bırakmışlar.

İnsanlar, yeniden seçilen padişahı saraya götürmek için yaklaşınca bir de bakmışlar ki, karga tersinden bir tepe.. Padişah da bu tepenin altında boğulmuş, ezilmiş. Oradaki insanlar, sevinç içinde, yeniden,

– Karga kardeş, beni seç. Karga kardeş, beni seç!. diye bağrışmaya başlamışlar.

Aziz NESİN. Satirik hekaýalar